

МОТИВИ

към присъда по НОХД № 1782/2020 г. на Пловдивски окръжен съд наказателно отделение

Пловдивска окръжна прокуратура е внесла обвинителен акт, с който е предала на съд А. Н. Ш. за престъпление по чл.199 ал.1, т.3 предложение 2-ро вр. с чл.198 ал.1 вр. чл.63 ал. 1 т. 2 от НК, за това, че на 27.08.2019 г. в гр.Пловдив, като непълнолетен, но като е разбирал свойството и значението на деянието и като е могъл да ръководи постъпките си, е отнел чужди движими вещи, както следва: мобилен телефонен апарат, марка „Леново“, модел „K10a40“ на стойност 93,00 лева, силиконов протектор за мобилен телефон на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 99,00 лева от владението Р. М. Ш., ЕГН *****, с намерение противозаконно да ги присвои, като е употребил за това сила и заплашване и грабежът е придружен с причиняване на средна телесна повреда на Р. М. Ш., ЕГН *****, изразяваща се в счупване на челюст.

Както и К. В. Б. за престъпление по чл. 215 ал. 1 вр. с чл. 63 ал. 1 т. 3 от НК, за това, че на 27.08.2019 г. в гр.Пловдив, като непълнолетен, но като е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, с цел да набави за друго - А. Н. Ш. , ЕГН ***** от гр.Пловдив, имотна облага, е укрil чужди движими вещи - мобилен телефонен апарат марка „Леново“, модел „K10a40“ на стойност 93,00 лева, силиконов протектор за мобилен телефон на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 99,00 лева, собственост на Р. М. Ш., ЕГН *****, за които е знаел, че са придобити от друго - от непълнолетният А. Н. Ш. , ЕГН ***** от гр.Пловдив чрез престъпление - грабеж, а именно чрез отнемане на чужди движими вещи, както следва: мобилен телефонен апарат, марка „Леново“, модел „K10a40“ на стойност 93,00 лева, силиконов протектор за мобилен телефон на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 99,00 лева от владението Р. М. Ш., ЕГН *****, с намерение противозаконно да ги присвои, като е употребил за това сила и заплашване.

В рамките на проведеното предварително изслушване, допуснато с определение на съда в откритото съдебно заседание на 12.11.2020г. г., подсъдимите и техният защитник.

Съдебното разглеждане на делото бе проведено при условията на чл. 371, т. 2 от НПК. В хода на допуснато съкратено съдебно следствие подсъдимите признаха фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласиха да не се събират доказателства за тези факти.

По реда на [чл. 372, ал. 4 от НПК](#) съдът прие, че самопризнанието на подсъдимите се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства и с определение от 12.11.2020 г. обяви, че ще ползва тези самопризнания, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура гр. Пловдив поддържа така повдигнатото обвинение срещу двамата подсъдими. Счита, че в хода на наказателното производство са събрани доказателства, които подкрепят изцяло обвинителната теза и които сочат, че Ш. и Б. са извършили вменените им инкриминирани деяния. Според прокурора въз основа на детайлен анализ на инкорпорираните доказателства, следва Ш. да бъде признат за виновен, като му се определи наказание лишаване от свобода при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, чийто размер след редукцията, предвидена в разпоредбата на чл. 58 а от НК да бъде 16 месеца лишаване от свобода. Държавното обвинение пледира за реалното изтърпяване на това наказание, вземайки предвид тежестта на извършеното и неговата обществена опасност, като алтернативно се предлага отлагането му с максимален изпитателен срок. За подс. Б., акцентирайки на добрите му характеристични данни и останалите смекчаващи отговорността обстоятелства досежно същия, прокурорът предлага наказанието да е обществено порицание. Взаема се отношение и за направените по делото разноси.

Защитникът на подсъдимите – адв. Й. от своя страна застъпва тезата, че следва при постановяване на присъдата си съдът да определи наказание на подс. Ш. при превес на многобройни смекчаващи отговорността, а на подс. Б. – при изключително такова. Излагат се подробни доводи в горната насока и се моли съдът да определи наказанията на подзащитните му на основание чл. 55 от НК.

Подс. Ш. изразява съжаление за стореното.

Подс. Б. също, като иска справедливо наказание.

За да изясни делото от фактическа страна, Пловдивският окръжен съд съобрази, че при установяване на съставомерните факти в процедурата по [чл. 371, т. 2 НПК](#) е ограничен от описанието на процесните събития в обстоятелствената част на обвинителния акт ([чл. 373, ал. 3 НПК](#)) така, както са били признати от подс. Ш. и подс. Б. Прокурорът ги е изложил подробно и последователно и за относими към инкриминираните деяния съдът намери следните обстоятелства:

Подсъдимият А. Н. Ш. е роден на 16.01.2003г. в гр.Пловдив, българин, български гражданин, без образование, неграмотен, неучещ и неработещ, неженен, неосъждан с ЕГН: *****.

Подсъдимият К. В. Б. е роден на 27.03.2003г. в гр.Пловдив, българин, български гражданин, с начално завършено образование, учащ, неженен, неосъждан с ЕГН: *****.

Двамата подсъдими - А. Ш. и К. Б. се познавали от години, тъй като освен, че живеели в близост в етническата „Араман махала“ в Район „Северен“ на гр.Пловдив, но и били родени в една и съща година, поради което израсли заедно и били приятели. Въпреки, че не били всеки ден заедно, те често се виждали, особено при по-големи тържества в махалата. Такива те посещавали необезпокоявано понеже и на двамата липсвал по-строг родителски контрол. И двамата били без бащи, като били отглеждани предимно от бабите си, тъй като майката на Ш. работила трайно в чужбина, а тази на Б. имала нов партньор при когото живеела. Използвайки занижения родителски контрол и поради липсата на социални занимания, които да ангажират времето им, като ходене на работа или на училище, те били на всяко по-масово мероприятие, при което употребявали и дори злоупотребявали с алкохол.

Така станало и на 26.08.2019г. когато около 21ч. и двамата подсъдими независимо един от друг се оказали заедно с други около 15-16 човека около тяхната възраст в дома на свой познат от махалата. Там заедно с другите започнали да употребяват алкохол - уиски и бира, като всички успели да изпият по няколко литра и от двата вида, в следствие на което масово се напили и започнали да повръщат. Двамата подсъдими, които били от най-трезвите и поне не повръщали, по молба на домакина започнали да изпращат гостите по домовете им и като останали само двамата решили и те да се прибират. В един момент обаче, подс.Ш. предложил да вземат кучето на подс.Б. - черно-бял питбул и докато го разхождат да обиколят махалата. След като Б. взел кучето си, двамата обиколили блоковете на т.н. „Малки гиганти“ и „Дарк-Рибница“ и уж щели вече да се прибират, когато подс.Ш. поискал да отидат до намиращия се в близост магазин „Кауфланд“. Подс.Б. не бил напълно съгласен с приятеля си, тъй като знаел, че по това време там може да има някакви хора, както и че когато се напиел подс.Ш. имал навика да търси конфликти. За това се опитал да го отклони от намисления маршрут, но Ш. му казал, че от там пътя до неговия дом е по-пряк и тръгнал напред. Б. с кучето го последвал, като двамата минали покрай бензиностанция „Итали“, пред входа на магазин „Кауфланд“ и след това покрай павилиона за скара. Така двамата в един момент се озовали до поставените от страни на магазина заграждения, изградени в следствие на протичащ на това място ремонт, от където излезли в близост на кръстовището на бул. „Северен“ с ул. „Георги Трингов“. Именно на тази улица на № 1, върху намиращата се там сграда, бил поставен кафе-автомат. На същия по това време била застанала, за да си вземе кафе пострадалата Р. М. Ш., която около 04,50ч. на 27.08.2020г. били пристигнала за първа смяна /от 05ч./ на работа в „Кауфланд“. Тя възприела приближаването на двамата подсъдими с кучето зад себе си, но не се притеснила от това, тъй като помислила, че и те идват към кафе-машината, за

да си купят кафе. Виждайки в гръб намиращата се до кафе-автомата Р. Ш., която била с ръст около 170 см. със слабо телосложение, късо подстригана и облечена в тъмни на цвят дънкови панталони и червеникава риза с къс ръкав, а и поради това, че все още се разсъмвало, обв.А. Ш. помислил, че това е мъж, като веднага решил да го нападне. За целта се отправил към пострШ., което било възприето от обв.К.Б.. Познавайки характера на приятеля си, Б. преценил, че обвШ., в следствие на употребения алкохол ще започне разпра с непознатия, поради което извикал към него на турски - „Дпма“/Недей/, което обаче не спряло Ш.. Точно в този момент кафе-автомата подал сигнал, че поръчката е изпълнена, което накарало постр. Ш. да се наведе, за да си вземе кафето. В същото време обаче, тя усетила близко човешко присъствие зад себе си, което инстинктивно я накарало да се обърне. Веднага след това, постр. Ш. усетила силен удар в лявата скула на лицето, който бил причинен с юмрук от страна на по-ниския от двамата младежи, които тя забелязала по-рано. Това бил подс.А. Ш., който веднага след това започнал да нанася безразборно удари с ръце по цялото тяло и глава на пострадалата. В това време в страни от него на поне около 2 метра разстояние, пострадалата Ш. възприела, че се намира вторият младеж - обв. К. Б., който като държал кучето си викал към своя приятел: „Спри, спри!“ Опитвайки се да се прикрие, пострадалата Ш. се завъртяла в посока кафе-машината с гръб към подс. Ш., вследствие на което получила нови удари този път в задната част на главата и гърба, от което я заболялосилно и същата паднала на земята. В това време подс.Ш. на висок тон започнал да вика към нея: „Мамка ви българи! Вие не трябва да живеете! Ша ви избием, ша ви убием!“ Докато била паднала на земята и викала за помощ, пострадалата Ш. се била присвила и с ръце се опитвала да се самопредпази, вследствие на което намиращият се в предния десен джоб на дънките ѝ мобилен телефон марка „Леново“, черен на цвят с прозрачен калъф/кейс/ на гърба и протектор на дисплея се показал от там. Виждайки го и след като посредством използваната от него физическа сила и заплашване бил сломил всякаква нейна съпротива, подс.Ш. издърпал мобилния телефон от джоба на пострадалата и го взел в себе си. Шумът от виковете на постр.Ш., вследствие на нанесения побой, заканите на подс.Ш. към нея и думите на подс.Б. към него да спре, привлякъл вниманието на намиращият се в близост на паркинга на магазин „Кауфланд“ таксиметров шофьор - свид.Н. Р.. Малко преди това той бил оставил на това място три жени, които също били служителки на този магазин, като били дошли за първа смяна на работа. Чувайки въпросните викове, свид.Р. тръгнал с колата си по посока на тях, при което излязъл от изхода на паркинга към бул „Северен“ и забелязал на около 50 метра от него непознато лице. Същият предположил, че става въпрос за възникнал бой, при което превключил на няколко пъти късите и дълги светлини на автомобила и натиснал клаксона му. Виждайки таксиметровия автомобил управляван от свид.Р., подс.Ш. се затичал към него и застанал до шофьорското странично стъкло. При това, от близкото разстояние, при което се намирали подс.Ш. и свид. Р., последният

го свързал с едното от двете момчета от ромски произход, които минали малко преди това покрай таксито му пред входа на магазин „Кауфланд“. На въпроса на свидетеля: „Що се биете?“, подс.Ш. му отвърнал: „Това си е наша работа“, след което се отдалечил в посока на ромската махала. Свид.Р., който не забелязал други лица в близост също тръгнал, но в обратна посока. Във времето, през което той контактувал с подс.Ш. му било достатъчно добре да го огледа и запомни, като при разпита му в качеството на свидетел е дал подробно описание за външният му вид. Тръгвайки от мястото, където се срещнал с таксиметровият шофьор, подс.Ш. побягнал към дома си в „Арман махала“. В същата посока побягнал и подс.Б., който се спрял пред неговата къща. След няма и 2 минути, при подс.Б. дошъл подс.Ш., който му подал един телефон тъмен на цвят, като му казал да изкара от него „сим-картата“ и да изтрие всички снимки. При това подс.Б. забелязал, че това не е телефона на подс. Ш., за който знаел, че е „Самсунг S 9“. При подаването на телефона подс.Б. забелязал, че обв.Ш. има кръв на една от ръцете си над китката, което свързал с нанесения преди това побой на непознатото лице до кафе-автомата. Изпълнявайки поръчението на последния, подс.Б. извадил „сим-картата“ от телефона и я дал на подс.Ш., който в последствие я изхвърлил. Освен това подс.Б. видял, че в телефона има само една снимка на малко момиче, която той изтрил и по настояване на подс.Ш. чрез „блутут“ от собствения си телефон, прехвърлил на новия телефон друга снимка - на уиски „Бляк рам“ и енергийна напитка, с която направил „тапет“ на телефона. След това, подс.Ш. казал на подс.Б. да пази телефона до другият ден, тъй като не искал баба му да го види в него. Така въпреки, че знаел, че въпросният телефон е придобит от подс. Ш. чрез престъплението, което току що било извършено от него, подс.К. Б. се заел с това да укрие чуждия телефон, докато приятелят му си го поиска обратно.

Междувременно, пострадалата Р. Ш., въпреки тежкото си състояние успяла по някакъв начин да се изправи и да достигне до намиращата се в близост до мястото, където била нападната, МБАЛ „Свети Иван Рилски“, находяща се на ул „Васил Левски“ № 144а. Там същата била посрещната от работещия на регистратурата свид.Д. П.. Същият възприел ожулванията по лицето и ръцете на пострадалата Ш. и големият оток от лявата страна на лицето около скулата и нагоре към челото, както и кървящата рана в задната част на главата ѝ. Веднага след това, свид.П. извикал дежурния лекар, който извършил преглед на Р. Ш. и преценил, че състоянието ѝ изисква превеждане в Дежурна хирургия, поради което се обадили на телефон 112 и повикали „Бърза помощ“. След пристигане на линейката, пострадалата Ш. била откарана в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, където спрямо нея започнало провеждането на лечение.

Междувременно, подаденият сигнал към телефон 112 бил препратен в ОДЧ на Трето РУ при ОД на МВР - Пловдив, където за изясняване на случая били изпратени полицейските служители - свид.К. М. и колегата му неразпитан по

делото - М. И., работещи като „авто-патрул - 433“. Същите посетили болница „Иван Рилски“ и после УМБАЛ „Свети Георги“, където разговаряли с пострадалата Р. Ш. При това те лично възприели видимите травматични увреждания - охлузвания, синини и отоци по цялото лице на пострадалата, като на сутринта докладвали за случая на Началника на Трето РУ при ОД на МВР - Пловдив. В рамките на започващия работен ден, със случая бил натоварен свид.К. У. - разузнавач в Сектор „КП“ при това РУ на МВР. Вследствие на предприетите от него ОИМ, същият посетил УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД - гр. Пловдив, където разговарял с пострадалата Ш., при което от нея разбрал, че освен нанесения ѝ побой от нея бил отнет и мобилният ѝ телефон. При разговора с този свидетел, пострадалата Ш. заявила, че добре е възприела нападателите си, особено този, който ѝ бил нанесъл побоя. При обход на района при периметъра на местопроизшествието, свид.У. установил, че камери за видеонаблюдение има само на магазин „Кауфланд“, от записите на които обаче, не може да се установят лица, отговарящи на описанието. При беседа с управителката на магазина, У. научил обаче, че магазинът има сключен договор с таксиметрова компания „6-142“, която извършва превоз на нейни служители за първа смяна на магазина. При това бил установен таксиметров автомобил с вътрешен код „65“, който на 27.08.2019 г., около 05,00 часа се намирал в района на паркинга. След това, като шофьор на въпросният автомобил в посочения период бил установен свид.Н. Р., като вследствие на проведената с него беседа, свид.У. разбрал, че таксиметровият шофьор е забелязал две момчета с куче, наподобяващо „питбул“ черно на цвят, в близост до паркинга на магазина, както и викове от предполагаем от този свидетел бой, в който те са участвали. При това свид.Н. Р. дал сравнително подробно описание на едното от двете момчета, които той определил като лица от ромски произход. Проверявайки така получената информация, свид.У. започнал да разпитва в етническият квартал за лица, които имат черни на цвят кучета порода „Питбул“, вследствие на което стигнал до информация, че такова лице е именно подс.К. В. Б. . Вследствие на проведената беседа с последния, свид.У. установил, че в действителност и въпреки първоначалното отричане на обв.Б. за съпричастност към случая, все пак К. Б. заедно с неговия приятел А. Н. Ш. са били в близост до мястото на побоя, като в него обаче участвал единствено подс.Ш., а подс.Б. дори се опитал да го спира. За нападнатият човек подс.Б. твърдял, че останал с впечатление, че това е мъж, поради много късата му коса и облеклото му, като обаче не можал да опише какви удари и какви наранявания е причинил подс.Ш. на този човек. Относно издирвания мобилен телефон, подс.Б. заявил, че в действителност в него се намира мобилен телефон „Леново“ черен на цвят, стар модел, който му бил даден от подс.Ш. да го пази. Казал също, че по нареждане на подс.Ш., подс.К.Б. бил извадил „сим-картата“, изтрил е снимките и е поставил нов тапет. Така се породила нуждата от извършване на претърсване и изземване в дома на подс. К. Б., като за целта била извикана СОТ, която да извърши това действие. Вследствие на извършеното в

интервала 16,40 часа - 17,05 часа на 27.08.2019 г. претърсване и изземване в условията на неотложност, в едноетажна къща с две стаи в гр.Пловдив, на ул „В. в.“ № ***, в източната стая на дървена маса до прозореца бил намерен един брой мобилен телефон, черен на цвят, като на гърба на същият бил поставен прозрачен пластмасов калъф/кейс/ под който бил открит надпис „Леново“, а на дисплея бил поставен протектор със следи от зажулвания по ъглите и периферията. За иззетия мобилен телефон подс.К. Б. заявил, че не е негов, като му го е дал подс.А. Ш. с турско име „Ш.“ да го пази, докато си го вземе. За извършеното процесуално - следствено действие бил съставен протоко, представен и одобрен по съответният ред от съдия при Районен съд - Пловдив.

Междувременно в изясняването на случая били включени и свидетелите Т. М. и К. Б.. Свидетелят М. освен, че наблюдавал извършеното претърсване и изземване, но и снел обяснение от обв.Б., който добросъвестно разказал за случилото се предната вечер. Свидетелят К.Б. извършил ОИМ с подс. А. Ш., при което последният в действителност заявил, че е нападнал непознат за него човек на кафе- машината и му бил отнел мобилен телефон, който в последствие дал на своя приятел - подс.К. Б., да го пази.

Предвид на липсата на родител на подс.А. Ш. при разпита му в това му качество, в последствие по делото в качеството на свидетел е била разпитана Н. Ш. А. - майка на подс.Ш., която е заявила, че синът ѝ е добро момче, до момента не и бил създавал неприятности, като за случая обяснява поведението му с това, че е пил алкохол и не е могъл правилно да разсъди за извършеното и последиците от него.

Относно причинените ѝ телесни увреждания и противозаконно отнетият ѝ телефон, в допълнителните си разпити, пострадалата Р. Ш. заявила, че след настаняването ѝ в УМБАЛ „Свети Георги“, изпитвала силни болки в главата, лицето и челюстта, както и имала затруднение да говори. При допир с език усещала счупването на един от зъбите долу вляво, както и установила вдлъбнатина в лявата ѝ скула, която била счупена, вследствие на това не можела и да дъвчи. При разпита си в тази насока, пострадалата представила копие на амбулаторен лист, издаден от стоматолог.

За липсата на мобилният ѝ телефон, същата разбрала, когато в болницата понечила от него да продиктува телефоните на близки лица, с които медицинските органи при нужда да се свържат. Самият ѝ телефон бил марка „Леново“ с поставена в него „сим-карта“ на „Виваком“ с номер ***. Същият бил с поставен безцветен калъф/кейс, протектор/ на гърба и характерното било, че имал леки пукнатини в горният десен ъгъл на протектора на дисплея. Телефонът ѝ бил подарък, като го ползвала от 2-3 години. При предявяването на иззетия като ВД по делото на 27.08.2019 г. от дома на обв. Б. мобилен телефон „Леново“ същата заявила, че го разпознава, като точно нейният

телефон - по специфичният протектор и пукнатините по него.

С протокол за оглед на ВД /л. 11/ е бил огледан иззетия при претърсването и изземването от дома на подс. Б. мобилен телефон, марка, Леново“, черен на цвят с калъф и протектор. При активирането на същия бил установен надпис , Леново андроид“ и тапет със снимка на уиски „Бляк рам“ и енергийна напитка „HELL“, както и бил установен „имея“ на телефона.

С разписка /л. 12/ и вследствие на констатираното съответствие между установените при огледа особености на телефона и даденото за него описание на пострадалата от 28.01.2020 г., същият този телефон бил върнат на пострадалата Р. Ш., която заявила, че това е телефонът ѝ, като няма претенции относно съхраняването му.

Съобразно нуждите на разследването с протокол за разпознаване на лица и предмети /л.69/, подс. А. Н. Ш. заедно с още три други лица изглеждащи по сходен начин, били огледани от свид. Н. Р.. При това, той посочил, че разпознава по телосложението и лицето човекът, с който контактувал на инкриминираната дата до магазин „Кауфланд“, което лице било поставено под № 4, с който номер в разпознаването участвал подс.А. Ш..

С оглед нуждите на разследването от УМБАЛ“Св.Георги“ЕАД-гр.Пловдив били изискани всички налични медицински документи, изготвени във връзка с лечението на постр.Р.Ш., като същите били приложени по делото/Л-116-156/. Такива документи били представени и от Повереника на Пострадалата/Л-158-161/.

Съгласно заключението на вещото лице по назначената по случая Стоково-оценъчна експертиза се установило, че стойността на мобилен телефон „Леново K10a40“, производство 2016 г., със „сим-карта“ и пластмасов „кейс“ към 27.08.2019 г. възлиза: за телефон - 93,00 лева и пластмасов кейс - 6,00 лева или всичко на обща стойност от 99 лева.

Съгласно заключението на извършената по делото Комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза на подс.А. Н. Ш. /л.78-86/ се установява, че лицето не се води на психиатричен отчет и не страда от психично заболяване, алкохолна, наркотична или друга зависимост налагаща лечение. Установеното равнище на интелектуално и личностово развитие съответства на календарната възраст. Същият може да възприема и възпроизвежда факти и обстоятелства от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, както и да участва в наказателния процес като обвиняем. Въпреки незавършената личностова структура, А. Ш. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, към момента на извършване на инкриминираното деяние. Употребата на алкохол е повлияла негативно на и без това ниската способност за овладяване на агресивни импулси.

Съгласно заключението на извършената по делото Комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза на подс.К. В. Б. /л. 92- 100/, се установява, че лицето не се води на психиатричен отчет и не страда от психично заболяване, алкохолна, наркотична или друга зависимост налагаща лечение. Установеното равнище на интелектуално и личностово развитие съответства на календарната възраст. Същият може да възприема и възпроизвежда факти и обстоятелства от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, както и да участва в наказателния процес като обвиняем. Въпреки незавършената личностова структура, предполагаща допускането на необмислено поведение, К. Б. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си към момента на извършване на инкриминираното деяние.

Видно от заключението на изготвената по делото Съдебно-медицинска експертиза по писмени данни № 50/2020 гУЛ-107-112/ се установява, че на 27.08.2019г. на Р. М. Ш. е било причинено счупване на костите на скулите и горната челюст, закрито. Счупване на лявата скулна кост с разместване, наложило реконструктивна операция. Оток и хематом на лицето. Контузия на главата и левия лакът. Мозъчно сътресение. Описаните травматични увреждания са причинени от действието на твърди, тъпи предмети и е възможно да са били получени по начин и време, както е описано в материалите в досъдебното производство - удари с юмруци, събаряне върху терен.

Счупването на скулната кост причинява увреждане на основната функция на долната челюст - дъвчене и говорене. Причината за това е, че тя е залавно място на най-мощният дъвкателен мускул. Когато счупването е с разместване, функцията е трайно увредена. В анализираният случай първоначалните данни са за счупване без разместване. В последствие са установени клинични данни за костен праг, а интраоперативно е установено разместване, което е наложило реконструктивна методика. Ето защо счупването на костите на скулите и горната челюст и счупването на лявата скулна кост е осъществило медико-биологичния признак - счупване на челюст по смисъла на чл. 129 от НК.

Описаните други увреждания са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Възстановяването трае по-малко от 30 дни.

Пак от тази експертиза става ясно, че в ДП липсват данни въз основа на които да се аргументира категоричен извод за изпадането на пострадалата в състояние на пълна загуба на съзнание. Тя е претърпяла черепно-мозъчна травма изразяваща се в оток, хематом и мозъчно сътресение. Вещото лице е заявило, че няма компетентност да кредитира или отхвърля свидетелски показания. Анализът им сочи противоречиви данни. Пострадалата няма

спомен за събитията след понесената травма в главата, което не е надежден признак за установяване на пълна загуба на съзнание. Липсата на спомен се наблюдава и у пациенти, преживели степенно разстройство на съзнанието, което не крие опасност за живота. Извършителят твърди, че пострадалата е викала, което тя не би могла да направи ако е в пълна загуба на съзнание. Данните сочат, че тя сама е потърсила медицинска помощ - признак, че е била ориентирана за място. Свидетел очевиден - охранителят на МБАЛ „Свети Иван Рилски“ е възприел пострадалата и я описва като неадекватна, объркана, неориентирана за собствена личност - обичайни симптоми на пострадал с мозъчно сътресение и загуба на съзнание. Състоянието обаче, на пациентите след излизането им от състояние на пълна загуба на съзнание, също не е надежден признак за установяването му, понеже се наблюдава и у пострадали със степенно разстройство на съзнанието. Ето защо въз основа на събраните в досъдебно производство материали може да се направи категоричен извод, че пострадалата е претърпяла мозъчно сътресение най-малкото със степенно разстройство на съзнанието, което е причинило разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства, събрани в хода на проведеното по реда на [гл. 27 от НПК](#) "съкратено съдебно следствие"- [чл. 371, т. 2](#), вр. [чл. 372, ал. 4 от НПК](#), а именно: самопризнанията на двамата подсъдими относно фактите, посочени в обвинителния акт, направени по реда на [чл. 371, т. 2 от НПК](#), показанията на свидетелите У., М., М., Б, П., А., Р., Р. Ш., протокол за претърсване и изземване, иззетите с него ВД, протокол за оглед на ВД, протокол за разпознаване, Стоково-оценъчна експертиза, Съдебно-психиатрична и психологична експертизи - 2 бр., Съдебно-медицинска експертиза, характеристични справки, справки-съдимост, приложени по делото предварителни материали и медицинска документация. Всички посочени доказателства, са приобщени на основание [чл. 373, ал. 2](#), във вр. с [чл. 372, ал. 4](#) и [чл. 283 от НПК](#), и обсъдени по реда на [чл. 107, ал. 5 от НПК](#).

Посочените доказателства са приобщени към доказателствения материал по съответния в НПК ред, а обсъдени по същество същите са обективни, безпротиворечиви и взаимно допълващи се като сочат на описаната в обвинителния акт фактическа обстановка.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалия събран по делото доказателствен материал. Показанията на У., М., М., Б, П., А., Р., Р. Ш. и писмените доказателства събрани по делото кореспондират помежду си и са еднопосочни относно посочените обстоятелства. Ето защо съдът възприе и кредитира както свидетелските показания, но и събраните по делото писмени доказателства в тяхната цялост.

Съобразно изложеното, на анализ бяха подложени и самопризнанията на

подс. Ш. и подс. Б.. Фактите, изложени от двамата са проверени и потвърдени от гласните и писмени доказателства по делото, кореспондират с всичко установено в хода на проведеното разследване, поради което ги взе предвид при формиране на изводите си.

Както стана ясно по-горе съдът даде вяра и на събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, като прецени, че те кореспондират със събраните гласни доказателства и изясняват в пълна степен фактическата обстановка, при която е извършено инкриминираното деяние.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При така установената по категоричен и несъмнен начин в хода на настоящото производство фактическа обстановка Съдът зае становище, че с деянието си подсъдимият Ш. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението чл.199 ал.1, т.3 предложение 2-ро вр. с чл.198 ал.1 вр. чл.63 ал. 1 т. 2 от НК, за това, че на 27.08.2019 г. в гр.Пловдив, като непълнолетен, но като е разбирал свойството и значението на деянието и като е могъл да ръководи постъпките си, е отнел чужди движими вещи, както следва: мобилен телефонен апарат, марка „Леново“, модел „K10a40“ на стойност 93,00 лева, силиконов протектор за мобилен телефон на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 99,00 лева от владението Р. М. Ш., ЕГН *****, с намерение противозаконно да ги присвои, като е употребил за това сила и заплашване и грабежът е придружен с причиняване на средна телесна повреда на Р. М. Ш., ЕГН *****, изразяваща се в счупване на челюст.

За този си извод се взеха предвид както напълно кредитираните свидетелски показания, така и всички приложени по делото писмени такива, експертните заключения, както и частично обясненията на Марков.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия при пряк умисъл. Същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици - [чл. 11, ал. 2 от НК](#). Прекият умисъл на дееца обхваща всички съставомерни признаци от обективна страна- прилагането на насилие, конкретния начин за физическо въздействие върху телесната неприкосновеност на пострадалата, сломяването на съпротивата ѝ, което е направило възможно отнемане на предмета на престъплението /описан по-горе/.

Подсъдимият умишлено е нанесъл множество удари по главата и тялото на пострадалата. Именно от тях на Р. Ш. е нанесена средна телесна повреда, установена от СМЕ по делото.

С други думи - подсъдимият Ш. е съзнавал, всички обективни

характеристики от състава на престъплението грабеж. Същият е съзнавал, че инкриминираната вещ – телефон и протектор се е намирал във владението на техния собственик - св. Ш., съзнавал е, че Ш. като техен владеец и собственик не е съгласна вещите да ѝ бъдат отнети, и е изпълнил своята роля в преодоляването на несъгласието на същата, като е упражнил върху нея физическа сила, причинил ѝ е описаното телесно увреждане и е прекъснал фактическата власт на Ш. върху собствените ѝ вещи.

Съгласно заключението на извършената по делото Комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза на подс.А. Н. Ш. /л.78-86/ се установява, че лицето не се води на психиатричен отчет и не страда от психично заболяване, алкохолна, наркотична или друга зависимост налагаща лечение. Установеното равнище на интелектуално и личностово развитие съответства на календарната възраст. Същият може да възприема и възпроизвежда факти и обстоятелства от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, както и да участва в наказателния процес като обвиняем. Въпреки незавършената личностова структура, А. Ш. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, към момента на извършване на инкриминираното деяние. Употребата на алкохол е повлияла негативно на и без това ниската способност за овладяване на агресивни импулси.

При така установената по категоричен и несъмнен начин в хода на настоящото производство фактическа обстановка Съдът заема становище, че с деянието си подсъдимият Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 215 ал. 1 вр. с чл. 63 ал. 1 т. 3 от НК , за това, че на 27.08.2019 г. в гр.Пловдив, като непълнолетен, но като е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си, с цел да набави за друго - А. Н. Ш. , ЕГН ***** от гр.Пловдив, имотна облага, е укрив чужди движими вещи - мобилен телефонен апарат марка „Леново“, модел „K10a40“ на стойност 93,00 лева, силиконов протектор за мобилен телефон на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 99,00 лева, собственост на Р. М. Ш., ЕГН *****, за които е знаел, че са придобити от друго - от непълнолетният А. Н. Ш. , ЕГН ***** от гр.Пловдив чрез престъпление - грабеж, а именно чрез отнемане на чужди движими вещи, както следва: мобилен телефонен апарат, марка „Леново“, модел „K10a40“ на стойност 93,00 лева, силиконов протектор за мобилен телефон на стойност 6,00 лева или всичко на обща стойност 99,00 лева от владението Р. М. Ш., ЕГН *****, с намерение противозаконно да ги присвои, като е употребил за това сила и заплашване.

С дейността си, подсъдимият Б. въпреки, че знаел, че инкриминираният телефон е придобит от подс. Ш. чрез престъплението, грабеж, подс.К. Б. се заел с това да укриве чуждия телефон, докато приятелят му си го поиска обратно.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия при пряк умисъл. Същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици - [чл. 11, ал. 2 от НК](#).

Съгласно заключението на извършената по делото Комплексна съдебнопсихиатрична и психологична експертиза на подс.К. В. Б. /л. 92- 100/, се установява, че лицето не се води на психиатричен отчет и не страда от психично заболяване, алкохолна, наркотична или друга зависимост налагаща лечение. Установеното равнище на интелектуално и личностово развитие съответства на календарната възраст. Същият може да възприема и възпроизвежда факти и обстоятелства от значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, както и да участва в наказателния процес като обвиняем. Въпреки незавършената личностова структура, предполагаща допускането на необмислено поведение, К. Б. е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си към момента на извършване на инкриминираното деяние.

ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯ НА НАКАЗАТЕЛНАТА ОТГОВОРНОСТ

За да определи адекватното наказание за извършеното от Ш. престъпление, съдът съобрази на първо място предвиденото за извършеното от него престъпление наказание след редуцията на чл. 63 ал.1 т.2 НК, а именно - лишаване от свобода до пет години. Освен това беше отчетена и императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 от НПК, която задължава съда при провеждането на съдебното следствие по реда на чл. 371, т. 2 от НПК да наложи наказание при условията на чл. 58а от НК.

Касателно подс. Ш. - безспорно – като смекчаващи отговорността обстоятелства може да се приемат изразеното съжаление за сучая, фактът, че е неосъждан, отглеждан не от родителите си и на млада възраст.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът взе предвид характера и начина на извършването на престъплението – с пострадала, която с нищо не е предизвикала нанесения ѝ побой и обиди.

И така - съдът намери, че наличните смекчаващи обстоятелства не са многобройни, като никое от тях не е изключително, в каквато насока пледира защитата. Предвиденото в закона най-леко наказание не е несъразмерно тежко. Ето защо, при преценката извършена по реда на чл. 58а, ал. 4 НК, съдът прие, че не са налице предпоставките на чл. 55 НК и наказанието на подсъдимия следва да се определи по реда на чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК.

При това положение, с оглед отчетените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, съдът прецени, че е налице превес на смекчаващите

отговорността обстоятелства, като въз основа на горното определи на подс. Ш. наказание ДВЕ ГОДИНИ лишаване от свобода. На осн. чл. 58а, ал. 1 от НК се редуцира така определеното наказание с една трета, в резултат на което с присъдата се наложи на подс. Ш. наказание ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ месеца лишаване от свобода.

Като прецени, че за постигане целите на наказанието не се налага подс. Ш. да изтърпи ефективно наложеното му наказание лишаване от свобода, съдът на осн. чл. 66, ал. 1 НК отложи изпълнението му с изпитателен срок от ТРИ години. За това свое решение, въпреки възраженията на прокурора, съдебният състав взе предвид обсъдените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства, които безспорно сочат, че индивидуалната превенция може да бъде постигната и без изолиране на подсъдимия Ш. от обществото, а що се отнася до генералната такава, тя се реализира не само и не толкова с високи по размер наказания, а преди всичко със своевременното и адекватно санкциониране на извършителите на престъпления.

Наличните смекчаващи обстоятелства, техният брой, относителна тежест и значение, преобладават, като обуславят извод относно възможността за успешно постигане на целите по [чл. 36 НК](#) с приложение на института на условното осъждане по отношение на извършителя. Принудителното изолиране на непълнолетния от обществото и семейството му не е необходимо и обществено оправдано, като с нищо не би допринесло за поправянето му. С определянето на немалък изпитателен срок от три години ще бъде постигнат необходимият баланс между поправянето и превъзпитанието на непълнолетния осъден и общопревантивната функция на наказанието.

Мотивиран от изложените съображения и на основание [чл. 66, ал. 1 от НК](#) съдът отложи изтърпяване на наложеното наказание.

За да определи адекватното наказание за извършеното от Б. престъпление, съдът съобрази на първо място предвиденото за извършеното от него престъпление наказание след редуцията на чл. 63 ал.1 т.3 НК, а именно - лишаване от свобода до три години. Освен това беше отчетена и императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 от НПК, която задължава съда при провеждането на съдебното следствие по реда на чл. 371, т. 2 от НПК да наложи наказание при условията на чл. 58а от НК.

За подс. Б. – като смекчаващи отговорността обстоятелства може да се приемат изразеното съжаление за случая, фактът, че е неосъждан, отглеждан не от родителите си, на млада възраст, както и направените опити да спре подс. Ш. да извърши инкриминираното деяние.

Отегчаващи отговорността обстоятелства съдът не установи.

Ето защо съдът намери, че наличните смекчаващи обстоятелства са многобройни, и предвиденото в закона най-леко наказание е несъразмерно тежко. Ето защо, при преценката извършена по реда на чл. 58а, ал. 4 НК, съдът прие, че са налице предпоставките на чл. 55 НК и наказанието на подсъдимия следва да се определи по реда на чл. 58а, ал. 4 вр. чл. 55 ал.1 т.2 б.Б пр.2 от НК, като му наложи наказание ОБЩЕСТВЕНО ПОРИЦАНИЕ, което да се изпълни чрез прочитането на присъдата в Общината по местоживееене.

Според съдебният състав именно това наказание ще изиграе своята превантивна и превъзпитателна функция над дееца, поради което е и справедливо.

С оглед изхода на делото, съдът на основание чл. 189, ал. 3 от НПК осъди подсъдимите, лично и със съгласието на законните им представители да заплатят по сметка на ОД на МВР Пловдив в полза на Държавата, направените разноски на досъдебното производство в размер на от по 611,10лв. за всеки един от тях.

Мотивиран от изложеното по- горе съдът постанови присъдата.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: